

2005 vasaris

Vilniaus reformatų žinios - 2005 m. vasaris Nr.1 (57)

Sugrįžkite pas mane, ir aš pas jus sugrįšiu, - sako Galybių VIEŠPATS (Mal 3,7)

TIKĖJIMO IŠBANDYMAS

Jie priplaukė ežero krantą geraziečių krašte. Jam išlipus iš valtys, tuojau priešais iš kapinių atbėgo netyrosios dvasios apsėstas vyras

/Morkaus 5,1-2/

Prieš sėsdamas į valtį, Jėzus visą dieną praleido mokindamas minią ir savo mokinius. Labiausiai įsimintinas ir daugiausiai vietos užimantis yra pasakojimas apie sėklą ir dirvą, kuriame Jis primena, jog tikrai tinkamoje iš kelių rūšių dirvų grūdai išauga į derlių duodančius augalus. Ilgai netrukus ir atėjo mokinių tikėjimo išbandymas. Ilgai nedelsdamas šėtonas pradeda veikti mokinių gyvenime, bandydamas jų tikėjimą. Pirmiausia tai vyksta per sukilusią audrą, kurią Jėzus sutramdo tais pačiais žodžiais, kuriais sutramdė demoną, apsėdusį berniuką. O dabar demonas juos, tik priplaukusius krantą, pasitinka gąsdindamas agresyvaus žmogaus pavidalu.

Tame krašte šis vyras buvo pavojingas, jo niekas negalėjo suvaldyti ir žmonės jo šalindavosi. Toks žmogus, kuris save daužo akmenimis, nesusimąstydamas gali ir ką nors kitą apdaužyti. Toks žmogus, kurio vienintelė saviraiškos forma agresija ir smurtas, gali būti pavojingas net ir būreliui taikių žmonių.

Kodėl tas žmogus atbėgo pasitikti šio būrelio, sunku pasakyti. Galbūt jis visada taip darydavo, nes mėgdavo gąsdinti žmones. Mes nežinome, bet, galbūt, jis tokiu būdu susirasdavo sau maisto. Akivaizdu, - jis toks atsidūrė prieš Jėzų. Mokiniai šioje istorijoje nebefigūruoja, lieka vien tik apsėstasis ir Jėzus.

Kas gali atsitikti susitikus šiems dviems? Vienas iš jų yra Dangaus karalystės pasiuntinys, kitas - užvaldytas tamsos kunigaikščio. Tokį klausimą galėtume kelti ir šiuolaikiniame kontekste, - kas gali atsitikti, kai ties konfliktine linija atsistojate jūs - Dievo vaikas, ir kitas - akivaizdžiai Dievo priešininkas, praktikuojantis smurtą, nekontroliuojantis savo veiksmų? Neišsigąskime aplinkybių, kurios gąsdina pralaimėjimu! Šitokių būdu šėtonas nori veikti mūsų gyvenime.

Prisiminkime, ko mus mokino Kristus - per Jį esame šviesa ir druska šiam pasaulyje. Taigi, ir šioje situacijoje Kristus veikia ne savisaugos instinktu, o stodamas į akistatą su baime.

Dabar pažiūrėkime į šį žmogų. Ironiškai galime pasakyti - štai laisvas žmogus. Kur nori, ten bėgioja, ką nori, tą ir daro, niekas jo negali valdyti! Tačiau tokia laisvė smirda nesveikumu. Kažkada jis tikrai buvo normalus žmogus, tačiau kažkas atsitiko, ir jis tapo užvaldytas netyrosios dvasios. Kaip jį užvaldė netyroji dvasia, mes nežinome, apie tai galime tik spėlioti. Tuomet tai buvo vienokie dalykai, šiais laikais jie taip pat egzistuoja, įgavę šiek tiek kitokią formą. Taip gali atsitikti per priklausomybę alkoholiui, narkotikams arba toksinėms medžiagoms, per ekstrasensinių patyrimų praktikavimą, per psichinę ligą ar tiesiog dėl kokios nors kitos nežinomos priežasties. Daug nefilosofuojant, štai kaip galime apibūdinti šio žmogaus būseną.

Pirma, jis gyveno baisyje ir izoliuotoje mirties dvelkimo aplinkoje - tarp kapų. Akivaizdžiai jis yra už visuomenės ribų, ten, kur normalus žmogus paprasčiausiai negyvena. Antra, jis apibūdinamas kaip žmogus, gyvenantis be jokios savikontrolės ir jokių taisyklių. Žmonės jį sutramdydavo, tačiau, sutraukęs grandines, jis vėl ištrūkdavo. Tokioje būsenoje jis būdavo neprognozuojamas ir pavojingas.

Trečia, jo savijauta yra siaubinga. Nemanau, kad šis gyvenimo būdas buvo jo svajonių išsipildymas. Jis nuolatos gyvena be poilsio, bastydamasis atokiose vietose, dieną naktį klykaudamas. Be džiaugsmo, be meilės, be ramybės.

Ketvirta, jis kentėjo fizines kančias. Kaip suprantame, jis buvo nepajėgus save valdyti, daužė savo kūną akmenimis, greičiausiai visas buvo susižalojęs, tragiškai atrodantis. Jo fizinis stiprumas buvo ne iš sveiko gyvenimo būdo, o nepaaiškinamos demoniškos energijos prigimties.

Penkta, jis kėlė grėsmę visiems žmonėms.

Ar tokia buvo šio žmogaus tėvų svajonė, kad jų sūnus taptų štai tokiu žmogumi, ar jis pats

siekė tokio gyvenimo? Ne, greičiausiai tai atsitiko per elementarių Dievo duotų taisyklių nesilaikymą, kurių šis žmogus arba nežinojo, arba nepaisė. Štai ši būsena iš tiesų parodo, kuo žmonės tampa, kai jie gyvena be Dievo. Jeigu mūsų gyvenimo vidurkis būtų ne 70, o koks 1000 ar 2000 metų, tai gyvendami be Dievo mes netobulėtume, o labai greitai virstume panašūs į tą žmogų. Šio žmogaus gyvenime įvyko labai greita kūno užvaldymo sparta, kuomet jis tapo valdomas ne Dievo, o piktosios dvasios. Ir mokiniai turėjo pamatyti, ir mes turime suprasti, kad tuščia širdies erdvė visada užsipildo, ir tai, kas ją užpildo, faktiškai pradeda mus kontroliuoti.

Pastorius Artūras Rulinskas, Vilniaus Biblijos bažnyčia (laisvieji krikščionys)

Lietuvos Biblijos Skaitymo Draugijos informacija

LBSD šiais metais rengia trijų seminarų ciklą krikščioniškų vaikų vasaros stovyklų vadovams. Pirmas seminaras vyks kovo 4-6 dienomis, savaitgalį, prasidės penktadienio vakare ir tęsis iki sekmadienio vidurdienio. Bus siekiama padėti būsimiems stovyklų vadovams pasirengti darbui su vaikais, mokoma įsigilinti į Biblijos skaitymo metodą ir dvasinį savęs ugdymą bei kaip spręsti su stovyklų rengimu susijusius įvairius klausimus.

LBSD kviečia tikinčius, jaunos, atsakingus ir mylinčius vaikus žmones dalyvauti seminaruose. Taip pat kviečia vaikus į Draugijos organizuojamas krikščioniškas vaikų ir jaunimo stovyklas vasarą, rugpjūčio pradžioje. Platesnė informacija - el.paštu stinginyte@hotmail.com, mob. telefonu 8601-37848 arba Lietuvos Biblijos Draugijos telefonu 8-5-2131975.

BIBLIJA - JĖGA

Lietuvos Biblijos draugija gruodžio mėn. buvo surengusi Lietuvos vaikų ir paauglių rašinių konkursą "Biblija - jėga". Šiandien spausdiname Marijampolės darželio - mokyklos "Želmenėliai" 3 klasės mokinės Rūtos Juškauskaitės darbėlį.

Ar žinai, kuri knyga yra skaitomiausia pasaulyje? Ne, tai ne "Haris Poteris" ar "Merė Popins". Man jos labai patinka, bet jas ir visas kitas knygas pralenkia Biblija. Šventasis Raštas yra Dievo Žodis. Ir jokia kita knyga jos atstoti negali. Milijonai žmonių - jaunų ir pagyvenusių, nesimokančių ir mokinukų - visame pasaulyje Bibliją skaito kasdien. Kai mes su sese dar buvome visai mažos, mama nupirko "Bibliją vaikams". Dievo Žodžio mes klausydavomės kiekvieną vakarą, prieš miegą. Iš šios Knygos ir aš išmokau padėti kitam ir stengiuosi būti geresne. Štai Jums viena ištrauka iš Biblijos, kurios dėka pradėjau daugiau melstis ir priartėjau prie Dievulio: "Aš esu vynmedis, o jūs šakelės. Kas pasilieka manyje ir aš jame, tas duoda daug vaisių: nuo manęs atsiskyre, jūs negalite nieko nuveikti". Su tėvų pagalba išmokau tikėti Dievą. Prisimenu vaikystės maldeles, kurias bendrai meldėmės, prisimenu, kaip mus su sese už rankyčių vedavo į bažnyčią. Didžiausią įspūdį paliko Kalėdų eglutė, bet taip pat ir didingas Velykų rytas. Mano kaimyno gyvenime daug kas kitaip. Jo tėvai niekada nekalbėdavo apie Dievą. Tada aš jam daviau paskaityti "Bibliją vaikams". Iš pradžių paskaitęs jis sakė, kad jam neįdomu. Bet aš jo paprašiau skaityti toliau. Ir taip jis priartėjo prie Dievo. Mano tikėjimo žinios plečiasi ir gilėja skaitant Šventąjį Raštą. Mane sužavėjo Jėzaus galgesys su žmonėmis, ypač su nusidėjėliais. Juk Jo stebuklai pagydė neregį, nutildė audrą. Ir galvoju - jei Jėzus su mumis, tai mums nieko blogo negali atsitikti. Sekmadieniais bažnyčioje sutinku kai kuriuos savo draugus ir drauges. Kiti niekada neateina. Jie taip atsiskiria nuo Dievo ir netenka Jo malonės. Būna dienų, kai manyje viskas kunkuliuoja. Atrodo, galėčiau "kalnus nuversti". Viskas eina, kaip sviestu patepta, ko imuosi - tas pavyksta. Tuomet aš šypsau, esu linksma. Bet kartais man viskas krinta iš rankų, ima pyktis ir aš sakau: "Dieve, kodėl man viskas nesiseka? Padėk man!". Kai mes esame sveiki, laimingi, sotūs, mylimi, net nepagalvojame, kad tai Dievo malonė. Ir tik atsitikus nelaimėi, šaukiame Dievo pagalbos. Kartais aš noriu greičiau užaugti. Svajoju apie profesiją. Dar nežinau, kuo būsiu. Kai kurie mano pažįstami suaugusieji labai gražiai gyvena. Jie man patinka. Bet kai kurie - garbėtroškos, pavydūs, pikti. Tokie žmonės nėra laimingi. Ką aš turėčiau daryti, kad gyvenčiau gerai ir teisingai, kad turėčiau daug gerų draugų? Mane mokė: "Alkaną papenėti, trokštantį pagirdyti, nuogą aprengti, pakeleivį į namus priimti, kalinį sušelpiti, ligonį lankyti, numirėlį palaidoti, nemokantį pamokyti, abejojančiam patarti, nuliūdusį paguosti, nuoskaudas nukęsti, melstis už gyvus ir mirusius". Kiek prisimenu, aš visada tai girdžiu šeimoje. Vakare, kai mes visi sugrįžtame namo, labai smagu susėsti prie bendro stalo ir pasikalbėti apie tai, kaip tą dieną sekėsi. Šeima yra ten, kur esi laukiamas, kur gali klysti ir tau bus atleista, tu būsi suprastas ir tau bus pagelbėta. Tokia mūsų šeima, nes mes skaitome Šventąjį Raštą.

Kasdien visi skaitykite Dievo Žodį ir teskamba Jūsų širdyse psalmės žodžiai: "Tavasis Žodis yra žibintas mano kojoms ir takui Šviesa".

Rūta Juškauskaitė, 10 metų

Gyvenimas eina kiekvieną dieną

Savaitraštyje "Šiaurės Atėnai" buvo atspausdintas straipsnis, paremtas žymaus Amerikos avangardinio kino meno istorijos puoselėtojo, poeto Jono Meko tekstais iš Vytauto V.Landsbergio sukurto dokumentinio filmo "Niujorkas - mano šuo". Prieš kurį laiką spausdinome ištraukas iš Lietuvoje išleistos J.Meko knygos "Nervuoti dienoraščiai", kuri prasideda gyvenimo Biržų klebonijoje pas dėdę kun.Povilą Jašinską aprašymu. Be kita ko, Jonas Mekas, atsidūręs ne savo valia emigracijoje, gana rimtai svarstė galimybę studijuoti evangelišką teologiją.

Spausdiname ištraukas iš Vytauto V.Landsbergio "Šiaurės Atėnuose" patalpinto straipsnio "Gyvenimas eina kiekvieną dieną" su Jono Meko tekstais.

Kodėl man patinka Niujorkas? Todėl, kad aš viską čia pažįstu. Čia mano namai. Aš suaugau su Niujorku, o Niujorkas įaugo į mane. Niujorkas įleido į mane šaknis, o aš savo šaknis įleidau į Niujorką. Neturėjau jokio kito pasirinkimo. Mes draugai...

Nebuvo jokio kito pasirinkimo. Būtinybė. Tačiau laikui bėgant kartais atsiranda ir meilė. Kaip šuo prisiriša prie savininko - tai aš esu tas šuo. O gal Niujorkas yra mano šuo. Vienas kita pažįstam ir padėjom vienas kitam per tiek daug metų! Niujorkas mane išgelbėjo nuo beprotybės. Jeigu aš esu dar sveikam prote, tai ačiū Niujorkui. Nors kai kam tikriausiai atrodo, kad aš gal nevisiškai... O Niujorkas tai visada yra beprotis...

Niujorkas susideda iš kokio šimto miestelių. Ir aš pasirinkau tik vieną miestelį - apatiniam rytiniam Manhatane. Tai nedidelė Niujorko dalis. Viso Niujorko nepažįstu. Neseniai grįžau iš Paryžiaus, ir kai manęs klausia apie Ameriką, tai sakau: "Aš esu ne amerikietis, nepažįstu Amerikos, aš esu niujorkietis. Pažįstu tik Niujorką. Bet ir Niujorke aš pažįstu tik nedidelę jo dalį, ten yra mano namai. O Amerikos nepažįstu ir ji man neįdomi. Aš gyvenu tikrai nedideliame Manhatano Niujorko kaimely"...

O Vilnius... Aš jo nepažįstu, niekad negyvenau ten. Aš praleidau išvažiuodamas iš Lietuvos Vilniuj tik dvi dienas, dvi naktis... Bombardavo Vilnių, ir aš bėgau iš ten. O Biržų dabar jau irgi nebepažįstu, nes Biržai sudegė, dabar tai jau visai kitas miestas. Ten nieko nepažįstu, tik Biržų ežerą pažįstu. Semeniškių irgi nebėra.

Mano draugai kartais klausia: "O kaip ten dalykai Lietuvoje?" Visada atsakau labai optimistiškai: "Viskas eina geriau ir geriau". Kartais abejoju, nes matau, girdžiu iš atvykstančių lietuvių draugų, kad situacija komplikuota...

Tačiau, kur ji nekomplikuota? Yra Meksikoj komplikacijų, yra Kinijoje, Japonijoje, visur... Kaip išmatuot, pasakyti, kur tų komplikacijų mažiau? Ne taip paprasta pasakyti. Kiekvienas kraštas turi kažkokių komplikacijų. Aš tikiu, kad Lietuva pamažu ropoja į priekį. Nesvarbu laikinos problemos ir laikini "pletikai". Viskas yra laikina... Kas yra nelaikina? Viskas priklauso nuo mūsų pačių...

Su rimtumu toli nenuėisi, nebent esi tikrai tikrai labai labai rimtas. Bet žmonės dažniausiai negali būti tokie - labai dirbtinai rimti. Jeigu kas nors sako: "Aš čia dabar kursiu filmą, labai rimtą, parodysiu žmonėms, kas bloga, kas gera, išspręsiu visas socialines problemas", - labai blogai tada išeina.

Dabar aš turiu pasakyti, koks skirtumas tarp manęs ir šventojo Pranciškaus. Kas metai, kas šeši mėnesiai aš vis pasitikrinu, ar esu padaręs kokią nors pažangą gyvenimo progese į šventuosius. Tai einu gatve į parką, ištiesiu ranką ir sakau: "Ei, paukščiuk, nutūpk ant mano rankos". Ne, velniukai, netupia ir tiek. Taigi jokio progreso dar nepadariau. Bet štai pagaliau - va, jau musė eina prie manęs. Aišku, dar didelis skirtumas tarp musės ir paukščiuko, bet...

Tai ir yra pagrindinis skirtumas tarp švento Pranciškaus ir manęs. Jam paukščiukai tupia ant rankos, o aš geriu vyną su musele. Geriau negu nieko. Matyt, aš pakeliui: arba į beprotnamį,

arba į šventuosius.

Lietuvos Nepriklausomybės ir Tilžės Aktai

Vasario 16 -ąją paminėjome Lietuvos Nepriklausomybės dieną. Prieš kurį laiką "XXI amžius" atspausdino Bernardo Aleknavičiaus straipsnį "Tilžės Akto reikšmė", kuriame sugretinami du vienodai svarbūs Lietuvai aktai: vienas, skelbiantis Lietuvos nepriklausomybę, kitas - Mažosios Lietuvos prisijungimą prie savo tautos kamieno.

Vokiečių okupuotoje Didžiojoje Lietuvoje 1918 m. vasario 16 d. susirinkusi Lietuvos Taryba skelbia nepriklausomą Lietuvos valstybę su sostine Vilniuje, o Vokietijoje prasidėjus revoliucijai, 1918 m. lapkričio 30 d., Tilžėje Mažosios Lietuvos Tautinė Taryba skelbia apie "prisiglaudimą Mažosios Lietuvos prie Didžiosios Lietuvos". Mažosios Lietuvos gyventojai niekieno neverčiami apsisprendė į vieną valstybę sujungti dvi tautos dalis: Mažąją ir Didžiąją Lietuvą. Akte siekiama prie Didžiosios Lietuvos prijungti Rytprūsių, vadinamąją Lietuvos provinciją su Klaipėdos, Šilutės, Ragainės, Tilžės, Stalupėnų, Pilkalnio, Gumbinės, Įsručio, Labguvos ir kitomis lietuviškomis bei prūsiškomis žemėmis. Abu aktai remiasi JAV prezidento V. Wilsono 1918 m. sausio 8 d. Tautų apsisprendimo chartija. Straipsnyje rašoma, kad, deja, šių aktų įgyvendinimo keliai buvo skirtingi. 1918 m. vasario 16 d. Aktą savo krauju apgynė jaunutė Lietuvos kariuomenė, o Tilžės - Mažosios Lietuvos Tautinės Tarybos Aktą 1919 metų Versalio taikos konferencijoje privalėjo apginti JAV prezidentas V. Wilsonas. Gaila, kad tuomet duoto savo pažado įjungti Karaliaučių į Lietuvos valstybės sudėtį jis neištesėjo... Rytprūšiai buvo padalyti į dvi dalis: lenkiškąją - mozūriškąją ir lietuvišką - prūsiškąją. Lenkiškoji Rytprūsių dalis po Antrojo pasaulinio karo priskirta Lenkijai, o lietuviškieji Rytprūšiai (Mažoji Lietuva) atiteko sovietų sąjungai, manant, jog kraštas bus įjungtas į tuometę Lietuvos SSR.. Prijungti Mažąją Lietuvą prie baltų etninės žemės okupantai net nesirengė. Jie krašte fiziškai išnaikino apie 99% vietinių gyventojų, Mažąją Lietuvą, pavadinę Kaliningrado sritimi, prijungė prie Rusijos Federacijos. Taip Rusija "įsigijo" dar vieną koloniją, kuri šiandien jau ir sienų su savo valstybe neturi. Atsikūrus nepriklausomai Lietuvai ir žlugus Sovietų sąjungai, vėl, tarsi iš pelenų kaip Feniksas, pakilo 1918 metų Tilžės Akto dvasia. Vėl išmušė valanda grįžti prie Mažosios Lietuvos Tautinės Tarybos siekio diplomatinėmis priemonėmis įgyvendinti Tilžės Aktą" -rašo straipsnyje "XXI-e amžiuje" B. Aleknavičius. Mes, evangelikai, švęsdami Vasario 16-ąją - Lietuvos Nepriklausomybės dieną, neturime pamiršti ir lapkričio 30-osios - Mažosios Lietuvos prijungimo prie Didžiosios Lietuvos deklaravimo dienos, nes Tilžės Aktas buvo mūsų brolių lietuvininkų atgimimo ir valios pareiškimas.

"V.r.ž." inf.

Europos Reformatų Jaunimo Forumas Prahoje

Diakonė Gitana Gasiūnaitė Demčenko š.m. sausio 7-9 dienomis dalyvavo Europos Reformatų Jaunimo Forume Prahoje. Jo dalyviai susibūrė po vasarą vykusio 24-ojo visuotinio Pasaulio Reformuotų Bažnyčių Aljanso (WARC) suvažiavimo Akroje, Ganos Respublikoje.

Sausio 7-9 dienomis dalyvavau Europos Reformatų Jaunimo Forume Prahoje. Jo dalyviai diskutavo aktualiais klausimais, dalinosi įspūdžiais iš Pasaulio Reformuotų Bažnyčių Aljanso (WARC) suvažiavimo, kuris vyko beveik tris savaites ir prasidėjo WARC Jaunimo Forumu. Jame jauni žmonės šnekėjo bei dalinosi krikščioniškąja patirtimi iš įvairių pasaulio vietovių. Tada pirmą kartą ir susibūrė Europos jaunimo delegatai bei nutarė žiemą suorganizuoti susitikimą Europoje. Į Prahą atvyko Akroje buvę jaunimo atstovai. Visos Europos reformuotos Bažnyčios gavo kvietimus, bet dėl trumpo laiko ne visi galėjo priderinti savo planus, kai kurie netikėtai susirgo ir turėjo atšaukti kelionę. Žinome, kad su mumis mintimis tą savaitgalį buvo Vokietijos, Švedijos, Olandijos, Rumunijos, Ukrainos reformatų Bažnyčios. Visų buvusių delegatų keliones parėmė ir apmokėjo Bažnyčios.

Į mūsų susitikimą vienai dienai buvo atvykęs WARC Europos viceprezidentas, kun. dr. Gottfried W. Locher bei Šveicarijos protestantiškų Bažnyčių federacijos (Federation of Swiss Protestant Churches) atstovas. WARC tarybą sudaro prezidentas ir penki viceprezidentai - po vieną kiekvienam kontinentui, kurie dirba Ženevoje septynerius kadencijos metus. Be to, dar yra 32 nariai, kurie kartą per dvejus metus susitinka įvairių klausimų aptarimams. Kun. dr. Gottfried W. Locher, atsakingam už Europos reformatų tradicijos Bažnyčias, yra aktualus ir jaunimas. Jam buvo svarbu atvykti ir palaikyti šią jaunimo atstovų iniciatyvą, išgirsti jaunimo nuomones apie esamą situaciją Europos reformatų Bažnyčiose. Taip pat mus oficialiai pakvietė apsilankyti Čekų Brolių Bažnyčios Sinodo komitetas. Priėmė pats Bažnyčios prezidentas - pas juos

vadinamas senjoru - kun. Joel Ruml bei kiti Sinodo nariai. Visi užsukę jaunimo delegatai sužinojome ne tik apie Čekų Brolių Bažnyčią ir jos padėtį, bet ir padiskutavome. Nakvynės išlaidas dovanuoja Čekų Brolių Bažnyčia, o maitinimas buvo apmokėtas iš WARC Europos fondo.

Tai, kas buvo priimta ir nuspręsta forume, yra surašyta į bendrą ERJF dalyvių laišką - kreipimąsi į visas Europos reformuotas (WARC priklausančias) nares - Bažnyčias.

Žurnale „WARC Update“, kurį WARC išleidžia keturis kartus per metus anglų, prancūzų, vokiečių ir ispanų kalbomis, bus atspausdintas apie Forumą išsamus straipsnis su nuotraukomis.

Kviesčiau visus rimtai pažvelgti į šią Europos reformatų jaunimo tarnystės iniciatyvą ir pasekti jų pavyzdžiu. Kiek patys būsime iniciatyvūs, tiek bus aktyvus ir jaunimo krikščioniškas gyvenimas mūsų bažnyčiose, šeimose bei širdyse.

Diak. Gitana Gasiūnaitė Demčenko

EUROPOS REFORMATŲ JAUNIMO FORUMO KREIPIMASIS

2005m. sausio mėn. 9d., Praha

Brangūs bičiuliai,

linkėjimai iš Prahos. Mes čia susirinkome iš visos Europos skirtingų reformatų Bažnyčių apsvarstyti būdų, kaip reformatų jaunimas Europoje galėtų artimiau bendradarbiauti.

Mes diskutavome šiais punktais:

1) Reformatų Tradicija = Mes tikime, kad reformatų Bažnyčios turi ką svarbaus pasiūlyti Ekumeniškajai Bendruomenei ir mes žinome, kad reformatų jaunimas stengiasi suvokti, ką reiškia būti reformatu krikščionimi šiandieną Europoje, ir norėtų pasiūlyti reformuotoms Bažnyčioms stiprinti mūsų istorijos ir teologijos supratimą. Mes tikime, kad būti reformatu reiškia būti ekumenišku, bet tai nereiškia, jog mes neturime savo pačių ypatingų stiprybių.

2) Pamaldos = Mes kartu meldėmės pagal skirtingas Europos reformatų liturgijas. Mes prašome Bažnyčių suteikti jauniems žmonėms galimybę pamatyti, kokios yra reformatų tradicijos pamaldos ir siūlome Europos WARC'o Bažnyčioms pamąstyti, kaip jauniems Europos žmonėms suteikti galimybę susitikinėti; pasvarstyti, ką reiškia šlovinti Dievą reformatų tradicijos kontekste ir paskatinti visus žmones dalyvauti pamaldose ir mokyti melstis. Mes žinome, kad tai jau daroma atskirose Europos vietose ir tikimės paskatinimo ir susitelkimo šiame darbe.

3) Vadovų apmokymai = Mes tikime, kad jaunimo tarnystės vadovai Europoje turi būti apmokyti pagal reformatų Bažnyčių tradiciją. Kai kurios Bažnyčios tai jau daro pačios ir galėtų pasikviesti pas save kitų šalių Bažnyčių jaunuosius vadovus, kad apsikeistų patirtimi, suvoktų reformatų tradicijos reikšmę. Tai praturtintų ir padėtų Bažnyčiai ir jos vadovams.

4) Apsikeitimas patirtimi = Mes jaučiame, kaip svarbu mokyti iš kitų šalių ir kultūrų ir todėl skatiname WARC Europos komitetą ir Bažnyčias nares suteikti tam galimybes. Liudijame, kad daugelis Bažnyčių tai jau daro ir iš to gauna naudą. Kviečiame visas reformatų tradicijos Bažnyčias iš to pasimokinti ir skatinti tikinčiuosius tai daryti. Tai nėra ką mes tik patys galime padaryti, todėl kviečiame WARC Europos regiono Bažnyčias nares pasvarstyti, kaip jos galėtų tai palaikyti platesniu mastu.

5) Interneto panaudojimas = Europos reformatų jaunimo forumas turi įkūręs internetinę konferenciją adresu <http://groups.yahoo.com/group/eryf/>. Norėtume paskatinti žmones jungtis prie jos ir dalyvauti diskusijose. Prisijungti bus galima susisiekus su Marton Kocsev adresu berckhof@yahoo.com. Mes taip pat tikimės, kad bus sukurtas internetinis Europos jaunimo įvykių kalendorius, kad tie, kuriems rūpi stovyklos ir kiti įvykiai, galėtų susilaukti pagalbos.

Todėl mes rekomenduotume jaunųjų reformatų krikščionių iš visos Europos susitikimuose susikaupti ties šiais dalykais:

i) Pamaldos, kuriose būtų apmąstoma:

- Kaip paskatinti jaunos žmones įsitraukti ir dalyvauti pamaldose
- Ką reiškia šiandieną Europoje šlovinti Dievą
- Kaip pamokslauti kitomis informacinėmis priemonėmis, pvz. naudojant Powerpoint programą, muziką ir t.t.
- Liturgija
- Šlovinimo laisvė
- Teisės ir pareigos pamaldose
- Muzika
- Ką reiškia šiandieną gyventi pagal Bibliją

ii) Vadovų apmokymai, kuriuose būtų keliami šie klausimai:

- Skatinti visų Dievo žmonių talentus
- Apmokyti ir paremti
- Lyderiavimas - vadovavimas Biblijoje
- Ką daryti dvasiškai išsekus
- Vadovavimo bruožai
- Gabumai tarptautiniams jaunimo mainams
- Vadovavimo priežiūra - kontrolė
- Praktiniai vadovavimo aspektai, pvz. organizaciniai, lėšų ieškojimas ir t.t.

Mes ieškome - tiek praktinės tiek dvasinės - pagalbos šiems dalykams ir prašytume Bažnyčias apsvarstyti šias mintis ir atsiliepti bei teikti pasiūlymus. Geriausia, kad pasiūlymai būtų atsiųsti iki 2005m. balandžio 1d.

Jūsų Kristuje,

Europos reformatų jaunimo forumo delegatai Prahėje, 2005m. sausio mėn.

Pavlina Buzková, Czech Republic

Gitana Gasiunaite Demcenko, Lithuania

Stewart Graham, Scotland

Simon Keller, Switzerland

Marton Kocsev, Hungary

Jitka Krausova, Czech Republic

Patricia Reis Oliviera, Portugal

Dorota Stanislawska, Poland

Raganos, burtininkai

Žiniasklaidoje padaugėjo straipsnių, per TV diskusinių laidų apie raganavimą.

Internetiniame laikraštyje "Omni laikas" religiotyrininkas G.Beresnevičius (ši pavardė reformatams turėtų būti girdėta - jis buvo "ekspertas" teismuose, bylinėjantis dėl Unitas Lithuaniae Sinodo registravimo teisėtumo) straipsnyje "Raganų ekspertizės klausimu" visai rimtai siūlo įkurti raganų ir burtininkų profesinę sąjungą.

Jis rašo:

dalykai ir jėgos, kurie panaudojami buriant ir raganaujant, yra realūs, tikri (čia ir kitur pabraukta mūsų) ir neturi jokio teigiamo užtaiso. Tai pabaisiškų jėgų prasilaužimas. Teologas gali tai užfiksuoti visu rimtumu. Šiais laikais raganavimas nėra rimtas kaltinimas. Tai tiesiog pripažinimas, kad turima tam tikrų galių. O ar tos galios nuduodamos, ar ragana yra tikra ragana, gali pasakyti tik ragana profesionalė. Kaip ir demaskuoti ekstrasensą neužtenka mokslininko ar gydytojo išvadų - jį turi demaskuoti daug aukštesnių nei ekstrasensinių jėgų valdytojas- šamanas. Ekstrasensai ir yra šamanų periferija. Vieni labiau vykę, t.y. labiau dvasių apsėsti, kiti - nevykusiai apsėsti, tretai - šarlatanai. Ir juos apibūdinti gali tik aukštesnio lygio profesionalas. Jeigu eiti logiškai, matau dvi išeitis: arba bendra raganų ir inkvizitorių komisija, - tai būtų tobula, bet sunkiai tikėtina. Antroji - raganų ir burtininkų profesinė sąjunga su savo etikos kodeksu, atestacine komisija ir panašiais atributais. Lygiai kaip praverstų chiromantų ir astrologų profesinės sąjungos. Jos, viena vertus, legalizuotų burtininkų elitą, antra vertus, išduodamos (gal būt graduotus) pažymėjimus, atmestų šarlatanus ir psichikos ligonius. Medikai turi savo garbės kodeksą ir jie pasako, kuris medikas atitinka medikui keliamus reikalavimus, kuris yra gydytojas profesionalas. Ir burtininkai bei panašūs gaivalai galėtų kurti profesines sąjungas, kontroliuoti save iš vidaus, rimtai licenzijuoti profesionalus su jų garbės kodeksais.

Kad visuomenei raganavimo, burtininkavimo klausimai yra iš tikrųjų labai aktualūs, rodo tai, jog Vyriausybės nutarimu Teisingumo ministerijoje įsteigta speciali komisija, kurią sudaro įvairių institucijų atstovai. Specialistai nusprendė atlikti situacijos tyrimą bei ketina siūlyti konkrečius būdus, kaip apsaugoti visuomenę, aptarė vartotojų teisių apsaugos problemas.

Vasario 8 d. įvykusiame posėdyje Naujųjų religijų tyrimų ir informacijos centro specialistas Arūnas Peškaitis kalbėjo, kad visuomenėje bei žiniasklaidoje labai suintensyvėjo okultizmo (tikėjimo tariamai gamtoje ir nematomame pasaulyje glūdinčių galių įvaldymo bei panaudojimo galimybe naudojant magiją) propagavimas. Jo nuomone, pats tikėjimas magija ir magiškos paslaugos demokratinėje visuomenėje neturėtų būti persekiojamos, tačiau žiniasklaidos priemonėmis paskleista informacija apie kai kurias paslaugas (astrologiją, parapsichologiją) yra paslėpta reklama, pasigendama kritinio tokių paslaugų vertinimo.

Komisija ketina teikti rekomendacijas, kurios padėtų geriau informuoti Lietuvos gyventojus apie galimus jų, kaip vartotojų teisių gynimo būdus. Žmonėms būtina žinoti, jog kreipiantis į parapsichologus bei kitus asmenis, teikiančius magines paslaugas, jie negali tikėtis valstybės užtikrinamos vartotojų teisių apsaugos.

Visuomeninių organizacijų susivienijimas Piliečių forumas išplatino viešą kreipimąsi į valstybines institucijas, taip pat ir į Radijo bei televizijos komisiją, ragindamas aktyviau ginti piliečių teises nuo okultizmo industrijos ir kviečia visus prisidėti prie šio kreipimosi, patikrinti pilietinės visuomenės jėgą mūsų valstybėje.

Krikščionybė ir okultizmas yra nesuderinami dalykai. Žmonės, deklaruojantys esą tikintys, negali tuo pačiu metu tikėti Dievą, garbinti Jėzų Kristų ir bėgti sužinoti ateities pas burtininkus. Visos okultinės praktikos turi pražūtingų padarinių žmogui. Dar 16 a. Lietuvos Didžiosios kunigaikštystės pažangūs piliečiai pasmerkė raganavimą, burtininkavimą. Manoma, kad raganų medžioklė Lietuvos Lenkijos valstybėje prasidėjo dėl katalikų bažnyčios noro sustiprinti savo pozicijas, inkvizicijos pagalba susidoroti su kitatikiais, taip vadinamais eretikais. Reformatai kaltino katalikus, kad jie nesistengia šviesti liaudį, neleidžia paprastiems tikintiesiems skaityti Bibliją. Reformatų didikai, pvz. Eustachijus Valavičius, 1583 m. Naujamiesčio dvaro (Upytės pavieta) nuostatuose įsakė "...burtininkų, kerėtojų, vagių, girtuoklių, plėšikų, svetimautojų ir tokių, kurie gyvena santuokiškai be jungtuvų, - kad jų ir panašių į juos piktadarių nebūtų mano valdinių tarpe." Mūsų laikais katalikų vyskupai paskirdami egzorcistus - velnią išvarančius kunigus - patvirtina, kad pripažįsta, jog velnias gali įsikūnyti į žmogų, veikti jo mintis, elgesį. Tai nesiderina su tikru tikėjimu ir pasitikėjimu Dievu. Net kai kurie reformatai ima tikėti įsikūnijimais, reinkarnacija, neša šventinti žoles, duoną į katalikų bažnyčias, apgailėstaudami, kad to negali padaryti pas mus. Mūsų kunigai, teologai

turėtų labai rimtai išanalizuoti, kas neaišku žmonėms, kas juos verčia kreiptis į burtininkus, parapsichologus ir plačiai iš reformatų doktrinos pozicijų atsakyti į šiuos klausimus.

Burtininkai, raganos mus turėtų dominti tik kaip mitai, liaudies tautosaka, o ne realiame gyvenime egzistuojančios būtybės.

Pagal spaudą parengė D.G.

Prancūzijos liuteronai ir reformatai vienijasi

Susivienijo Elzaso ir Lotaringijos liuteronų ir reformatų Bažnyčios

Didžiają balsų daugumą Elzaso ir Lotaringijos Reformatų Bažnyčios sinodo ir Elzaso ir Lotaringijos Augsburgio Išpažinimo Bažnyčios aukštesniosios konsistorijos Jungtinė Asamblėja pritarė Elzaso ir Lotaringijos Protestantų Bažnyčių Sąjungos įkūrimui.

Lapkričio 20-21 dienomis Strasbūre įvykusioje Jungtinėje Asamblėjoje už šią Sąjungą balsavo dvidešimt liuteronų aukštesniosios konsistorijos atstovų, vienas susilaikė, o reformatų sinodo dvidešimt šeši delegatai balsavo už, trys prieš, vienas susilaikė. Įkurtoji Sąjunga nėra Bažnyčių susiliejimasis ar naujos Bažnyčios įsteigimas.

Ji leis bažnyčioms „įtikinamiau ir garsiau skelbti Evangeliją visuomenei“, - teigiama spaudai išplatintame pareiškime.

Kad Sąjunga įsigaliotų, ši Jungtinės Asamblėjos sprendimą savo dekretu privalo patvirtinti Prancūzijos vyriausybė.

Jungtinė Asamblėja įtvirtino nuostatą, kad Sąjunga nesikiš į vidinius atskirų parapijų, konsistorijų ar dekanatų reikalus, abi Bažnyčios iš esmės išsaugos savo struktūrą bei toliau priklausys toms tarptautinėms organizacijoms, kurioms priklausė iki susijungimo.

Tačiau abi Bažnyčios sutiko, kad ateityje Bažnyčių bendrystės labui jų kunigai priklausys Elzaso ir Lotaringijos Protestantų Bažnyčių Sąjungai, o ne atskiroms Bažnyčioms. Vietoj Jungtinės Asamblėjos visus svarbiausius reikalus spręs Sąjungos Sinodas. Planuojama, kad ši jungtinė Bažnyčios vadovybė skirs dviejų pakopų - penkiolikos ir šešių narių - vykdomąją tarybą. Visus Bažnyčios valdymo organus sudarys du trečdaliai liuteronų ir trečdalis reformatų atstovų. Šiuo metu į Jungtinę Asamblėją liuteronų ir reformatų renkama po lygiai.

Vykdomieji abiejų Bažnyčių organai (sinodas ir aukštesnioji konsistorija) deleguos pagrindinę sprendimų priėmimo atsakomybę Sąjungos Sinodui. Sinodo įgaliojimai finansų klausimais kol kas išliks riboti.

Komentuodamas šį Bažnyčių sprendimą, Prancūzijos Protestantų Federacijos prezidentas kun. Jean-Arnold de Clermont pasidžiaugė, kad "pagaliau 1973 m. priimtas Leuenbergo susitarimas pradėjo duoti konkrečių vaisių".

210 tūkstančių narių turinti Elzaso ir Lotaringijos Augsburgio Išpažinimo Bažnyčia priklauso Pasaulio Liuteronų Sąjungai (LWF) nuo pat pastarosios įkūrimo 1947 metais. 33 tūkstančius narių vienijanti Elzaso ir Lotaringijos Reformatų Bažnyčia priklauso Pasaulio Bažnyčių Tarybai bei Pasaulio Reformuotų Bažnyčių Aljansui (WARC). Abi Bažnyčios priklauso Leuenbergo Bažnyčių Bendrystei.

Leuenbergo Bažnyčių Bendrystei priklauso ir Lietuvos evangelikų liuteronų bei evangelikų reformatų Bažnyčios.

Pagal „Lutheran World Information“

parengė Kęstutis Pulokas

Informacija

Sausio 16 d. paskutinį kartą meldėmės Vilniaus reformatų bažnyčioje Pylimo gatvėje. Nuo sausio 24d. bažnyčia uždaryta remontui. Pamaldoms patalpas laikinai išnuomavo Vilniaus Naujojo Testamento baptistų bažnyčia - Algirdo 48 (važiuoti iki Spartos stotelės ir eiti link Panerių gatvės arba nuo autobusų stoties irgi eiti Panerių gatve iki sankryžos su Algirdo gatve). Pamaldos vyksta po pietų nuo 15 val. kiekvieną sekmadienį, išskyrus paskutinį

mėnesio sekmadienį, kada šeiminkai laiko pamaldas su Viešpaties Vakariene, užsitęsiančią kur kas ilgiau nei pas mus įprasta.

Sausio 23d. pamaldomis Vilniuje Mikalojaus bažnyčioje prasidėjo Ekumeninių pamaldų savaitė, dalyvavo LELB vyskupas M.Sabutis, stačiatikių (ortodoksų) kunigas tėvas Viačeslavas.

Sausio 26d. ekumenines pamaldas šv.Jono Krikštytojo ir šv. Jonų apaštalo ir evangelisto bažnyčioje, dalyvaujant gausiai susirinkusiai visuomenei, laikė Romos katalikų vyskupas J.Tunaitis, ev. liuteronų vyskupas M.Sabutis, ev. reformatų kunigas T.Šernas ir stačiatikių tėvas Vitalijus. Po jų šeiminkai dalyvius pakvietė Agapei, pabendravimui zakristijoje.

Vasario 18 - 20 d.d. Biržuose, "Saulės" gimnazijoje vyko Lietuvos ev. reformatų jaunimo draugijos "Radvila" suvažiavimas. Pirmiausia dalyviai buvo pakviesti aplankyti "Sėlos" muziejuje surengtą parodą "Biblijos istorija". Suvažiavimas išklusė Draugijos centro valdybos pirmininkės diak. Gitanos Gasiūnaitės Demčenko veiklos ataskaitą, finansinę ataskaitą. Buvo išrinkta nauja Centro valdyba, pirmininku išrinktas Ignas Skudrickas.

Vasario 13 d. Vilniaus parapijoje po Dvasininkų sesijos, į kurią šeštadienį buvo suvažiavę kunigai iš beveik visų Lietuvos reformatų bažnyčių, apsilankė diak. Sigita Švambarienė iš Klaipėdos ir Sinodo konsistorijos prezidentas Vytautas Vegys iš Biržų.

Antakalnio seniūnijos susirinkimas vasario 13d. neįvyko, seniūniją planuojama sukviesti balandžio pradžioje. Parapijos tarybos nutarimu seniūnijų ataskaitiniai rinkiminiai susirinkimai turėtų vykti kiekvieną sekmadienį po pamaldų:

Vasario 20 d. įvyko Centro seniūnijos susirinkimas, seniūne išrinkta Vida Cupreva, padėjėja - Dalia Pronskietytė, atstovė į parapijos valdybą - Ingrida Ramšienė.

Kitų seniūnijų susirinkimai:

Kovo 6 d. - Kalvarijų, Žirmūnų, Baltupių;

Kovo 13d. - Šeškinės, Pašilaičių, Fabijoniškių, Pilaitės;

Kovo 20d. - Karoliniškių, Viršuliškių, Lazdynų.

"Žinių radijas " (Vilniuje FM 97,3 Mhz) darbo dienomis nuo 20.20 val. transliuoja radijo laidas "Kelionė Biblijos puslapiams" ir sekmadieniais 16.00 val. - "Prisilietimas".

Parengė Dalija Gudliauskienė

Korektorė Dalia Pronskietytė

Maketavo Violeta Pikčiūnaitė